Recensie: Costello *****

CC De Kern Wilrijk
vrijdag 26 januari 2024

foto © Felle Janssens

Recensie:
Geen andere aanleiding hebben om een concert in het teken van levende legende Elvis Costello te organiseren dan wel dat je een enorme goesting hebt om uit zijn meer dan 50 platen een avondvullend programma samen te stellen, heb je niet nodig om het publiek in de Kern in Wilrijk een weergaloze avond te bezorgen. De mix exquis musiceren door Room 13 Orchestra onder de muzikale leiding van Frank Vantroyen, de vertalingen van Mich Walschaerts en hoe ie de songs live interpreteerde (van parlando over zang tot zelfs fragmenten waarin ie het uitschreeuwde) leverden een intens prachtig en doorleefd concert op. De volledige staande ovatie was dan ook niet meer dan terecht. Wat een productie ook die Ineke Nijssen regisseerde: iets wat steeds zeldzamer wordt met 30 man op en naast het podium.

We kunnen het ons niet herinneren in die zestien jaar dat we concerten recenseren, dat we ooit naast de papa van de artiest in kwestie zaten. In de Kern kregen we een stoeltje aangeboden rechts van Michs vader en moeder. Die betrok de artiest tijdens een van zijn bindteksten. De dames uit het orkest waren kennelijk verbaasd dat Mich zelf zijn hemden backstage strijkt, waarop ie de vraag stelde aan het publiek of er ook mannen in de zaal waren die thuis strijken. Zijn vader bleek een van de weinigen.
In een nagesprek met studenten van de Kunsthumaniora liet Walschaerts weten dat sommige songs van Costello niet vertaalbaar bleken, niet zelden omwille van de thematiek. Die hield ie dan ook in het Engels. Eerlijk? Zijn stemtimbre past net iets beter in het Nederlands (al kan dat ook met gewenning te maken hebben). Voor andere songs zoals 'Ik wil jou' ging ie het warm water niet opnieuw uitvinden. Raymond van het Groenewoud heeft immers al een bijzonder sterke vertaling gemaakt van 'I want you', dus gebruikte hij die, hier prachtig begeleid door o.a. de strijkers (die golvende beweging! maar even goed ook het pizzicatospel na verloop van tijd), piano, hobo, dwarsfluit en tuba. Sommige nummers bleken dan weer makkelijk te vertalen, zoals 'Still'.
Een van de absolute hoogtepunten vonden wij 'Baby wil niet meer', een song over een man die een tweede kans wil, maar zijn vrouw blijkt daar geen oren naar te hebben en tijdens zijn pleidooi dat hij deze keer écht zal veranderen, steekt ze zelfs de vingers gewoon in haar oren in de keuken. Wat deze uitvoering zo sterk maakte, is dat Mich rond het orkest wandelde en even ook achteraan bij de marimba ging staan. Of hoe hij daardoor de onrust van de (ijsberende) man waar het allemaal om draait heel sterk wist op te roepen in beweging, tekst en zang.
Tempowisselingen, dynamiek (van heel ingetogen klein spelen tot bombastische momenten met pauken,

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

grote trom en marimba) … Costello trok een brede kaart van emoties en als je even wil zag je ook de verschillende seizoenen passeren, van de dwarsfluit in Still die het beeld van een tsjilpend vogeltje wist op te roepen in de lente tot de herfst, een seizoen dat Walschaerts als gegoten zit.

Heel wat songs over de liefde in al zijn facetten schreef Costello. Eentje bracht Mich ook dat de Britse songsmid helemaal niet geschreven heeft maar hij nooit overslaat (en waarmee ie in het Engelstalig gedeelte van de wereld ook een hit scoorde). 'She' is namelijk oorspronkelijk van Charles Aznavour en vertaalde Mich naar 'Zij'. 'Ze is de zee en het getij' klonk het terwijl Mich enkel begeleid werd door contrabassiste Lara Rosseel zodat ze samen zo een intieme, uitgepuurde versie konden brengen. Samen met 'Ik wil jou' en 'Baby wil niet meer' vormde dat een prachtig drieluik, weliswaar verspreid over de ganse setlist, in een al even uniek en beeldmooi concert.

< Bert Hertogs >

Room 13 Orchestra: Yves Meersschaert: orkestleider/piano/componist Frank Vantroyen: dirigent

Viool 1: Naomi Vercauteren, Sterre De Raedt, Siewald De Graeve, Elien Vander Brugge, Els Van Braeckel

Viool 2: Laura De Bruyn, Anouk Sanczuk, Amelie Verhelle, Charlotte De Cooman

Altviool: Korneel Taekens, Marijn Thissen, Esther Coorevits

Cello: Vincent Werbrouck, Eline Duerinck, Karolina Prieels

Houtblazers: Tille Van Gastel (fluit), Eva Debruyne (hobo)

Koperblazers: Bart Indevuyst (hoorn), Sam Ista (Trombone), Marie-Anne Standaert (trompet), Jens De Mey (tuba)

Contrabas: Lara Rosseel

Slagwerk: David Broeders

Pauken: Joachim Vandendriessche

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.